

Положително знание

Ще прочета частъ отъ началото и края на 119. Псаломъ.

„Блажени, които сж непорочни въ пжтя си. (Алефъ — 1 ст.). Всѣко нѣщо въ началото си е непорочно.

„Които ходятъ въ закона на Господа“. (— 1 ст.).

„Блажени, които пазятъ свидетелствата Му, и търсятъ Го съ все сърдце“. (— 5 ст.). Въ първо време човѣкъ търси знанието, но като го намѣри, престава да търси. Така и децата, въ първо време търсятъ знанието, но като станатъ възрастни, преставатъ да го ценятъ и, вмѣсто да се подигнатъ отъ него, тѣ се възгордяватъ. Ако не може да използва знанието, както трѣбва, човѣкъ се възгордява, а гордостъта покваря човѣшката душа.

„Тогазъ нѣма да се посрамя, когато погледна всичкитѣ Твои заповѣди“. (— 6 ст.). Кога човѣкъ се срамува? Когато е нарушилъ нѣщо. Щомъ изпълнява Божиитѣ заповѣди, той не се срамува.

„Да приближи викането ми предъ Тебе Господи“ (Тавъ. — 169 ст.). Днесъ всички хора викатъ къмъ Господа; децата викатъ предъ Господа; генералътъ, който води стотици хора на полесражението, вика къмъ Господа. Дока-